

[Aksel Larsen.]

vil ramme dem, der er henvist til at købe brugte biler, hvad enten de gør det, når de skifter en anden brugt bil ud, eller når de første gang erhverver en brugt bil. Det kan vi ikke se at der er nogen som helst rimelighed i, og derfor kan vi ikke medvirke til denne nye skats gennemførelse.

Til slut i sin artikel i Aktuelt siger det ærede medlem hr. Egon Jensen, at han gerne vil have nogle eksempler på mere fornuftige måder at hente penge ind i statskassen på, for socialdemokraterne har ikke fået mange forslag fra anden side på Christiansborg. Jeg skal ikke bruge folketingets tid her til at oplæse en liste over alle de mange forslag om skatter og afgifter og indtægtsgivende foranstaltninger, som mit parti har fremsat her i folketinget blot i det sidste halve år; den er ikke så kort. Men jeg vil sige, at det er trist, at socialdemokratiets ordfører intet som helst aner om det, men påstår, at ingen i folketinget har sagt, hvad man skulle gøre i stedet for det, regeringen her kommer med.

Jeg vil blot have lov til at minde om, at det da var os, der stillede forslag om en reklameskat; det tog regeringen op, idet den foreslog en annonceskat, men derpå skyndte sig at forråde denne idé. Vi har anbefalet, at man gennemførte en regulær kapitalvindingsskat, ikke mindst for at man kunne inddrage de store gevinster på jord- og grundsalg i statskassen, så man kunne gøre godt med pengene. Men regeringen har nærmest gjort det modsatte. Vi har foreslået — og det foreslår vi jo gang på gang — en effektiv skatteligning, som ganske utvivlsomt kunne forøge ikke alene statens, men også kommunernes indtægter af indkomstbeskatningen ganske betydeligt. Vi har foreslået forbedrede afskrivningsregler, og vi får dem næsten mikroskopisk forbedret, regner jeg da med. Men vi får ikke den effektive forbedring af afskrivningsreglerne, der tiltrænges. Vi har givet regeringen den idé, at den kunne gennemføre en pengeombytning, men regeringen var ikke hjemme.

Det skal vel også nævnes — uden at jeg vil gøre listen så lang, som jeg ellers kunne — at vi jo også har henstillet, at man, når man sparede på de civile anlægsarbejder og på de civile driftsbudgetter,

måske også kunne give sig til at spare, så det kunne mærkes, på militærbudgetterne. Her tror jeg nok regeringen og regeringspartiet gerne ville være hjemme, men man henholder sig til, at majoriteten i det konservative folkeparti siger nej, og så kan socialdemokratiet jo ikke gennemføre det, selv om det kunne få flertal for det i folketinget.

Ja, så meget om det ærede medlem hr. Egon Jensen, hans taler og hans artikel. Det har ikke kunnet gøre andet end styrke vor aversion imod denne skat.

Hvad præmieobligationerne angår, er det så ligetil, at vi må være modstandere af det stillede ændringsforslag om at forøge præmiernes årlige samlede beløb fra 6 til 7 mill. kr., altså forøge den gennemsnitlige rente fra 6 til 7 pct. Det er galt nok med det almindelige renteniveau her i landet. Det er ikke nødvendigt at drive det ekstra i vejret ved hjælp af et præmieobligationslotteri.

Dertil kommer, at forhøjelsen muligvis vil gøre dette præmieobligationslotteri mere indbydende og obligationerne attraktive, og det synes vi slet ikke der er grund til at gøre dem. Vi var i forvejen meget betænkelige ved de 6 millioner eller 6 pct., og vi er ekstra betænkelige, når man nu vil sætte gevinstsummen op til 7 millioner eller 7 pct. af de 100 mill. kr., det drejer sig om. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller formodede, nemlig at hvis almindelige eller potentielle obligationskøbere ville købe præmieobligationer i stedet for kreditforeningsobligationer, kunne det skade det almindelige obligationsmarked; men jeg ved i hvert fald, at præmieobligationer af en sådan størrelse — 100 kr. pr. stk. til et samlet beløb på 100 mill. kr. — kan være særdeles attraktive på den måde, at folk, som har indtægter, der helst ikke skulle figurere på en selvangivelse, indtægter, som man har mulighed for at holde udenfor, og som gerne skulle skjules, så det ikke af selvangivelsen kan ses, at ens formue er steget, vil være lykkelige for at kunne anbringe deres overflødige og en smule ulovlige penge i præmieobligationer i stedet for at anbringe dem i papirer, hvis ejerforhold kan konstateres. Vi har jo ikke en effektiv skattelovgivning, så der er ikke alt for